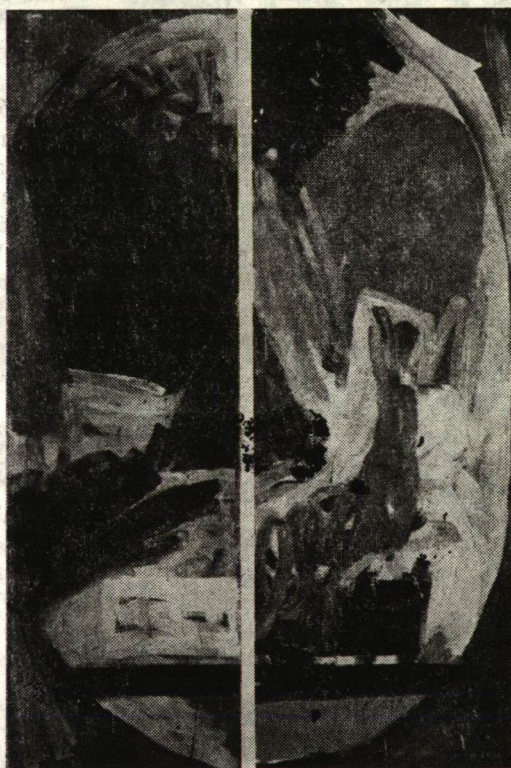

S a kép ekkor kapta meg igazi értelmét: dologgá vált, megfellebbezhetetlen vizuális tényé, mely a nyilvánvalót, az evidenciát állítja elénk; olyan természetesen és egyszerűen, ahogy csak a legkézenfekvőbb dolgok jelenhetnek meg. A kép igazi ikon: szakrális tárgy, mely ábrázol és kinyilatkoztat egyszerre. Önmagában hordozza értelmét. Ahol jelen van, ott jelen van az általa megjelenített értelem. Ott nincs helye más magyarázatoknak. Azonos önmagával, mert tárgyi jelenléte önmaga értelmének a megjelenítése.

„Szerencsétlen szavak: a köd egyszerre szétoszlik, és látom életemet” — írja Mauriac a Fekete angyalokban. Mauriac-nál a szavak szerencsétlenek, mert szerencsétlenséget hoznak: mivel lelepleznek, mivel az életet láttatják az illúzióval szemben. Birkás Ákos esetében a szavak más miatt szerencsétlenek: mert soha nem tudják megragadni a látvány evidenciáját, a kép magától értetődő és kimeríthetetlen jelentésgazdagságát. Nála a kép által látjuk az életet.

HEGYI LÓRÁND

Birkás Ákos: „Fej 1.” (1984)